

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 132

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Pasaulio baptistų atstovai susitiko Alabamoje
- Viktoro Railos straipsnis Kaip atpažinti propagandą
- Stovykla ukrainiečių vaikams
- Keturios dienos gamtos prieglobstyje
- Pamąstymui
- Rekomenduojame
- Bernardo Brazdžionio eilėraštis
- Ką rašė Tiesos draugas prieš 90 metų
- Kalbos kertelė
- Sentencijos

Pasaulio baptistų atstovai susitiko Alabamoje

2022 m. liepą turėjau progą dalyvauti ypatingame renginyje. Pasaulio baptistai susirinko į Pasaulinio baptistų aljanso (BWA) generalinės tarybos metinį susitikimą – po trejų metų pertraukos, kurios metu tokie susitikimai galėjo vykti tik virtualiai. Šįkart dalis taip pat prisijungė virtualiai, o maždaug šeši šimtai atkeliavo į Birmingemo miestą Alabamos valstijoje, JAV.

Šių metų susitikimo tema buvo rasisnis teisingumas, ypač aktualus ir skaudus klausimas JAV kontekste, bet ne tik. Prasminga buvo ir tai, kad toks susitikimas vyko Alabamoje – valstijoje, kurioje tarnavo ir už teisybę pamokslavo bei kovą už lygias pilietines teises pradėjo baptistų pastorius Martinas Liuteris Kingas jaunesnysis, vėliau už šią kovą sumokėjęs savo paties gyvybę.

Rasinės neteisybės ir nelygybės šaknys Amerikoje ilgos, siekiančios vergovės laikus. Po oficialaus vergovės panaikinimo jos padėjo įtvirtinti privilegijas, neprieinamas nebaltaodžiams. Aptarėmė taip ilgai trukusios kasdienės ir gilios neteisybės pasekmes, taip pat ir pavojų Šventąjį Raštą naudoti savo interesams apginti, o ne atsivertimui, į kurį Dievo Dvasia per savo Žodį mus kviečia. Štai ištrauka iš vienos priimtos rezoliucijos, kuri kviečia ginti „rasinį teisingumą ir visų žmonių laisvę“. Toks kvietimas „pagrįstas giliu įsitikinimu, jog visi žmonės yra sukurti pagal Dievo atvaizdą ir todėl yra verti pagarbos, teisingumo bei laisvės“. Žinoma, neteisybę dažnai lengviau pastebėti ne savo kieme, tad visi baptistai buvo raginami pažvelgti į savo kontekstą, į netgi šiandien veikiančią vergovės sistemą (net jei ji vadinama kitais vardais), ir ieškoti būdų atstatyti teisybę, tokiu būdu liudijant Dievo meilę.

Suprantama, negalėjome nekalbėti ir apie neteisybę, vykdomą Ukrainoje, taip pat ir Mianmारे. Daugiau informacijos ir priimtų rezoliucijų tekstus anglų k. galėsite rasti šiame puslapyje:

<https://baptistworld.org/bwa-general-council-approves-four-resolutions/>

Lina Toth

Kaip atpažinti propagandą ir jai atsispirti

Evangelijoje pagal Joną pirmajame skyriuje yra tokie žodžiai: „*Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę.*“ Šios Šventojo Rašto eilutės kalba apie Gelbėtojo Kristaus atėjimą, tačiau aš noriu kalbėti ne apie tai, o apie **žodžio** reikšmę, nes jis visko pradžia. Kaip grūdas yra duonos pradžia, taip ir žodis yra materialaus pasaulio pradžia. **Žodis** yra ne materialinė, o dvasinė sąvoka, jo negalima paliesti, užuosti, pajauti, tačiau jis daro akivaizdžią įtaką materialiam pasauliui. Išgirstas žodis formuoja mūsų mintis, mintys pažadina jausmus, jausmai - veiksmus, o veiksmi kuria artefaktus arba pasekmes. Kitaip tariant, jei yra žodžiai, bus veiksmi ir pasekmės. Tik pamatę pasekmes galime objektyviai vertinti, ar tai, kas mums buvo kalbama, yra tiesa ar melas, gėris ar blogis.

Kai atsirado žodis propaganda (lot. *propago* – skleisti, tęsti), jos tikslas buvo skleisti tiesą žmonėms pateikiant faktus. Tačiau blogis visada naudojasi pačiomis pažangiausiomis priemonėmis, kad apkvailintų mus. Mes esame veikiami žodžio, ir kas žino, gal būtent aš esu blogio užkrėstas ir paveiktas.

Dabar mes jau žinome, kad fašizmas, kurį skleidė Hitleris, yra absoliutus blogis, tačiau nenustojame stebėtis, kaip galėjo sąžininga, darbšti, išsilavinusi vokiečių tauta būti taip paveikta ir daryti tokius baisius dalykus. Prieš Antrąjį pasaulinį karą dauguma vokiečių palaikė Hitlerį, nes buvo užkrėsti jo žodžių. Tačiau ne visi! Nepaisant ekonomikos laimėjimų, sumažintos bedarbystės, sustabdytos infliacijos, dalis vokiečių nesileido apkvailinami ir fašizmo nepalaikė. Daugelis jų už tai sumokėjo savo gėrovę, laisvę ar net gyvybę. Todėl mums, krikščionims, iškyla klausimas, kaip nebūti apkvailintiems, atsispirti propagandos poveikiui ir likti ištikimais Kristui.

Išskyrčiau tris žingsnius, kurie galėtų padėti šiame kelyje.

Turėti vertybes

Gal geriau būtų sakyti **laikytis vertybių**, bet pradžiai reikia jas bent turėti. Vertybės yra tie dalykai mūsų gyvenime, kuriuos mes vertiname labiau už kitus. Yra daug dalykų, kurie mums vertingi, tačiau kai kurie vertingiausi. Abejodamas, kaip pasielgti, ką pasirinkti, visada vadovaujiesi savo vertybėmis ar interesais, t.y. remiesi tuo, kuo tiki, ką vertini arba kas tau naudinga.

Išsiaiškinti svarbiausias tikinčiojo vertybes mums padės Dešimt Dievo įsakymų, tiksliau, pirmieji du, kurie yra patys svarbiausi. Štai kaip juos cituoja Jėzus Evangelijoje pagal Morkų 12,30-31: *„Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis. Antrasis: Mylėk savo artimą kaip save patį. Nėra įsakymo, didesnio už šiuodu.“*

Pirmasis įsakymas yra mylėti Dievą. Tai yra mūsų pasaulėžiūros klausimas. Tikėk ir pripažink, kad pasaulis yra sukurtas Kūrėjo, ir visomis išgalėmis stenkis gyventi remiantis šia pasaulėžiūra. Antrasis įsakymas išplaukia iš pirmojo ir yra vertybinis klausimas: vertink kitą žmogų ne mažiau, negu vertini save.

Ruošdamas šį straipsnį perskaičiau daugybę informacijos apie tai, kaip atpažinti propagandą. Būtina pažinti šaltinius, atpažinti interesus ir daugelį kitų dalykų, kurie eiliniam žmogui ne visada po ranka. Supratau štai ką: nors ne visada galima pažinti propagandos metodus, tačiau visada įmanoma laikytis vertybių.

Kažkas yra pasakęs: „Vieno žmogaus mirtis yra tragedija, o milijono - tik statistika.“ Žmogus nuvertinamas iki statistinio skaičiuko. Visiškai priešingą pavyzdį teko stebėti, kai Izraelio vyriausybė 2014 metais iškeitė 447 kalintus palestiniečius, kurie buvo kaltinami izraeliečių žudymu, į vieną savo karį Geladą Šalitą, kuris buvo pagrobtas ir kalinamas 5 metus palestiniečių nelaisvėje. Teisingumas taip pat yra vertybė, ir nusikaltėlis turėtų sėdėti kalėjime, tačiau artimas visada yra svarbesnis. Galima iškeisti 447 nuteistus žmones, kad būtų išgelbėtas vienas. Labiau už viską gyvenime mes vertiname save ir savo gyvybę, o Jėzus sako: *„Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti.“ (Jn 15,13)*

Taigi pirmas vaistas nuo propagandos yra turėti vertybes ir jų laikytis. Didžiausia vertybė yra Dievas, o tada - tavo artimas, arba kitas žmogus.

Būti atsargiam su žodžiais apie artimą

Devintasis Dievo įsakymas skamba taip: *„Neliudysi melagingai prieš savo artimą.“* (Išėjimo 20,16) Juodoji propaganda savo esme yra ne kas kita, kaip melas, nukreiptas prieš artimą, kitaip sakant, šmeižtas.

Šmeižtas yra labai galingas. Klaipėdoje turėjau įsteigęs savo įmonės padalinį. Vieną dieną padalinio vadovas, kurį planavau atleisti, įkalbėjęs kelis kitus darbuotojus nusprendė mūsų įmonės padalinio pagrindu įsteigti savo įmonę. Visų pirma jis pasikalbėjo su patalpų savininkais, kur buvo mūsų biuras, visaip mus apkalbėdamas ir iškeldamas savo nuopelnus. Asmeniškai kalbėjausi su patalpų savininkais, bet tai nepadėjo, jie nutraukė su mumis patalpų nuomos sutartį, nors atsiskaitydavome sąžiningai ir laiku, ir sudarė sutartį su naujai įsteigta įmone. Tuomet tas vadovas pasikalbėjo su visais mūsų klientais, ir pas jį perėjo didžioji jų dalis. Mūsų pastangos juos susigrąžinti buvo bevaisės. Dienos pabaigoje likau be patalpų, daugumos darbuotojų ir klientų. Kaip dabar prisimenu, gavau raštą, kad iki vakaro išsivežtume savo daiktus, nes jie bus išnešti į koridorių ir už juos niekas neatsakys. Su keliais likusiais darbuotojais teko pradėti viską iš naujo. Jau po metų klientai grįžo. Dievas davė puikiausią mano praktikoje naują vadovą, ir padalinys suklestėjo kaip niekada anksčiau, o atsiskyrėliai susipyko tarpusavyje ir bankrutavo.

Melą atpažinti nelengva, bet visada galima išsiaiškinti, ar tai, kuo tave nori įtikinti, nėra nukreipta prieš kitą žmogų. Reikia nepamiršti, kad darydamas bloga neretai žmogus tiki, jog elgiasi teisingai. Igoris Strelkovas (Girkinas), vienas Donbaso separatistų vadovų, prisipažino davęs įsakymą nužudyti ne vieną ukrainiečių belaisvį ir pats asmeniškai yra vykdęs egzekucijas. Bet jis sudaro protingo, idėjinio žmogaus įspūdį, tikinčio savo veiksmų teisingumu, be to, teigia tikintis Dievą.

Kartais darbo metu kalba su bendradarbiais pakrypdamas į pagrindinių įmonės vadovų, esančių Vilniuje, kritiką. Ilgainiui pastebėjau, kad po tokių pasikalbėjimų, sutikęs kritikuojamą žmogų, žiūriu į jį kitokiomis akimis, ir tai man trukdo bendrauti. Vienas mano draugas visada neigiamai atsiliepdavo apie medicinos įstaigas ir gydytojus, todėl beveik kiekvienas kreipimasis į medicinos darbuotojus atnešdavo jam neigiamos patirties. Niekada nesakykime nieko, kas gali būti nukreipta prieš kitą žmogų, išskyrus tuos atvejus, kai mums būtina įspėti, jog yra pavojus nukentėti ar pakliūti į spąstus.

Apibendrinu. Juodoji propaganda visada yra netiesos žodis, nukreiptas prieš artimą. Tiesą gali būti sunku atpažinti, bet visada galime atpažinti žodį prieš artimą.

Svarbiausia – teisingas pasirinkimas

Kartą vieno ateisto paklausė, ką jis galvoja apie krikščionybę. Jis atsakė: „Gera idėja, tik kada pradėsite ją įgyvendinti?“ Mūsų tikėjimo įgyvendinimą visada nulemia pasirinkimas. Galimybė laisva valia pasirinkti, skiria mus nuo gyvūnų, o tai rodo Dievo panašumą mumyse. Vandens krikštas yra pasirinkimo simbolis, vieša pasirinkimo išraiška. Dažnai tenka rinktis tarp gero ir geresnio. Tai yra nelengva, ir būtent čia daugelis paslysta.

Propaganda siūlo kokią nors idėją, o Kristus siūlo artimą vertinti labiau negu bet ką kitą, įskaitant ir pačią patraukliausią idėją. Tarp šių dviejų pasirinkimų gali būti praraja. Tik turėdami tikrąsias vertybes pasirinksime tinkamai. Kai aukščiau už žmogų iškeliamo idėją, kaip antai - Lenino komunizmą, Hitlerio nacizmą, Islamo valstybę, kultūrinę revoliuciją Kinijoje ar „Vieningosios Rusijos“ siekį denacifikuoti ir demilitarizuoti Ukrainą – vadinasi, tarnaujame šėtonui. Jei tik valstybių vadovams didžiausia vertybė būtų žmogus, karų nebūtų.

Kartais, kai supykstu ant žmonos, pagaunu save, kad tai pats artimiausias man žmogus, ir kaip aš galiu ant jo pykti! Su žmona pastebime, kad mūsų konfliktai (o jų būna nedaug) visada yra dėl smulkmenų. Juokais prisimename, kad kartais poros išsiskiria dėl to, kad vyras pamiršta nuleisti vandenį klozete. Pasakysiu jums, nuleisti vandenį klozete yra puiki idėja, bet kitas žmogus - svarbiau!

Pasirinkimas visada yra po žodelio **bet**.

Kartą pas mane užsuko vienas geras mano pirkėjas, ir kalba pakrypo apie karą Ukrainoje. Jis išdėstė man daugybę argumentų apie tai, kokia bloga Rusijos atžvilgiu yra NATO, kokie korumpuoti ir nesąžiningi yra ukrainiečiai ir dar kitas aplinkybes, teisinančias pradėtą karą. Nesivėliau į ginčus, nes ne mano jėgoms ir kompetencijai keisti susiformavusią žmogaus nuomonę, tačiau pasakiau tik viena: **bet karas!**

Gal prisimenate, kiek buvo geros propagandos apie tai, kad negalima vairuoti girtiems. Girtuoklis sako: „Taip, pripažįstu, išgėrus vairuoti yra labai blogai, gali padaryti avariją, pražudyti nekaltą žmogų, **bet** man taip norėjosi.“ Arba smurtautojas šeimoje net su ašaromis akyse atgailauja: „Negalima mušti žmonos, kelti ranką prieš moterį, tai labai blogai, **bet** ji taip mane sunervino.“ Tai, kurioje vietoje tu panaudoji žodelį **bet**, keičia viską iš esmės. Gali tikėti blogąja NATO ar korupcija Ukrainoje, **bet** karas... Jei tik priklausantis nuo alkoholio žmogus pasakytų: „Taip norėjosi išgerti, **bet** vairuoti išgėrusiam negalima“, arba smurtautojas pripažintų: „Ji taip mane sunervino, **bet** negaliu kelti rankos prieš žmoną“, būtų absoliučiai kita situacija. Žodelio **bet** vieta keičia viską iš esmės, nes tai rodo mūsų pasirinkimą.

Yra garsus posakis: „Gerais ketinimais nuklotas kelias į pragarą.“ Ilgai jo nesuvokiau, nes maniau, kodėl taip blogai, juk ketinimai buvo geri? Nesvarbu, kokius gerus ketinimus tu turėjai ir kaip norėjai, kad viskas būtų kuo geriausia, galutinį rezultatą nulemia pasirinkimas.

Neklausk, ką tau suoks vieni ar kiti, visada pasirink būti Dievo ir artimo pusėje.

Viktoras Raila

Šiaulių laisvųjų krikščionių bažnyčios pamokslininkas

Stovykla ukrainiečių vaikams

Pirmąją rugpjūčio savaitę Kauno evangelikų baptistų bažnyčios kieme organizavome dienos stovyklą nuo karo pabėgusiems ukrainiečių vaikams. Dalyvavo apie 50 vaikų. Stovyklos tema buvo „Herojai tarp mūsų“. Stovyklos metu vadovai kartu su vaikais gvildeno heroizmo temą, svarstė, ką reiškia būti herojumi ir kaip juo gali tapti kiekvienas.

Vaikai iš arti susipažino su kai kurių profesijų atstovais, pasišventusiais savo darbui ir pasiruošusiais, reikalui esant, aukotis dėl kitų, net rizikuojant savo gyvybe. Organizavome ekskursiją į Kauno gaisrinę, susipažinome su ugniagesių gelbėtojų kasdienybe, turėjome svečiuose policijos atstovus ir greitosios pagalbos darbuotojus. Taip pat kalbėjomės apie dar vieną herojų - Jėzų Kristų, kuris paaukojo savo gyvybę už žmoniją, kad kiekvienas, patikėjęs Jo auka ant kryžiaus, gautų nuodėmių atleidimą ir turėtų amžinąjį gyvenimą.

Stovyklos metu buvo surengta ekskursija į Klaipėdos delfinariumą. Pakeliui aplankėme indėnų kaimą, kur susipažinome su Amerikos indėnų kultūra ir gyvenimu. Visą savaitę džiugino geras oras ir šilta stovyklos atmosfera. Kai kurie tėvai visą dieną praleisdavo stovykloje. Iš Ukrainos atvykę broliai ir seserys labai padėjo organizuojant ir vykdant stovyklos veiklą. O mes, organizatoriai, jautėmė Dievo artybę, ramybę ir pagalbą.

Stovykla pasibaigė sekmadienį, vaikai dalyvavo pamaldose, vaidino, giedojo giesmes, citavo Biblijos eilutes. Ši stovykla buvo didelis palaiminimas tiek vaikams ir jų tėvams, tiek ir visai Kauno bendruomenei. Tikimės, kad mūsų draugystė su vaikais tik prasidėjo ir mes dar susitiksime.

Svečiuose pas ugniagesius

Elena Pavliutkina, mokytoja iš Ukrainos

Ketrios dienos gamtos prieglobstyje

Džiugu prisiminti, kad keturias liepos dienas – nuo 21-os iki 24-os – galėjome praleisti prie Plinkšių ežero netoli Mažeikių. Čia vyko kasmet rengiama vaikų ir jaunimo stovykla, kurioje šiemet dalyvavo 46 vaikai ir jaunuoliai, o jais rūpinosi 26 suaugusieji. Norime pasidžiaugti tuo, kad jau keletą metų puoselėjama Ylakių, Mažeikių bei Kauno bendruomenių dvasinė vienybė ir bendradarbiavimas. Sunku išskirti, kieno indėlis į stovyklos rengimą buvo didžiausias, kadangi visi – nuo pačių jauniausių iki vyriausių – tikrai noriai prisidėjo prie visų veiklų. Gera matyti ir girdėti pačius dalyvius vis dažniau klausiant: „Ar galiu kuo padėti, būti naudingas?“ Jaunimas neatvažiuoja į stovyklą tik linksmai praleisti laiką, bet suvokia, jog patys gali prisidėti, kad šios dienos būtų praleistos kokybiškai.

Stovyklos tema šiemet buvo „Pasaulio stebuklai“. Kasdien įterpėme pamokėles bei pasakojimus apie septynis pasaulio stebuklus, ir tokiu būdu dalyviai galėjo pagilinti savo istorines žinias. Kaip ir visuomet, netrūko ir aktyviai praleisto laiko – krepšinio, tinklinio, futbolo, įvairių estafečių, naktinio žygio, o kad dienomis kepinanti saulė per daug neišvargintų, gaivino vėsus ežero vanduo. Esame dėkingi Dievui už Jo apsaugą visos stovyklos metu, kad nebuvo patirta didesnių sužalojimų, nelaimingų atsitikimų. Malonu, kad dalyviai atidžiai ir aktyviai klausosi pamokų iš Dievo Žodžio, kad vis labiau išdrįsta įsitraukti į giesmes ir prisijungti prie giedotojų, ir tai daro nuoširdžiai. Dievas iš tiesų daro savo darbą jaunų žmonių širdyse. Ypač amžiumi vyresni dalyviai išdrįsta vis atviriau pasidalinti mintimis iš savo gyvenimo: apie savo problemas, patyrimus, kasdienybę, tikėjimą. Sakome nuoširdų ačiū visiems, kurie vienaip ar kitaip prisidėjo prie to, kad stovykla galėtų įvykti, paremdami savo maldomis, finansais ir kitokiais būdais. O visiems, kurie organizavo, didžiausias džiaugsmas yra žinoti, kad buvo išnaudotos galimybės dalintis Evangelija. Į klausimą, ar lauktų kitos stovyklos, dalyviai atsakė garsiu TAIP!

Sudie, stovykla!

Lukas Siksnis

Pamąstymui

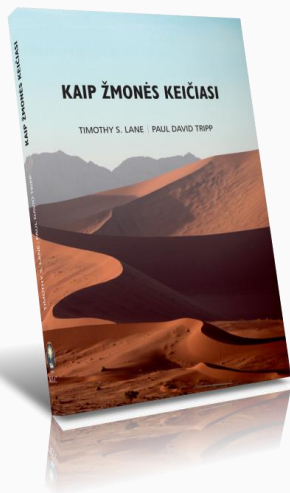
Prieš keletą metų Norvegijoje gyveno garsus profesorius, pavarde Halesbis (Hallesby). Man teko su juo susipažinti. Nuostabus žmogus - solidus, rimtas norvegas. Jis savaitę pamokslavo per radiją. Galiu aiškiai įsivaizduoti, kaip jis stovi prieš mikrofoną ir sako: „Gali būti, kad šį vakarą jūs atsigulsite, o anksti rytą pabusite pragare. Norėčiau jus išpėti!“ Kilo baisi audra, nes norvegai taip pat „modernūs žmonės“.

Didžiausio Oslo laikraščio žurnalistas parašė tokį vedamąjį: „Mes ne viduramžiuose! Tikrai nepakenčiama, kad per tokią modernią instituciją kaip radijas būtų kalbamos tokios akivaizdžios nesąmonės.“ Kai ką nors tokio pateikia didelis laikraštis, mažieji kiauksi tą patį. Taigi visas laikraščių miškas ošė: „Mes ne viduramžiuose! Kaip profesorius gali kalbėti apie pragarą?!“ Dėl to Oslo radijas paprašė profesorių Halesbį paaiškinti šį dalyką. Profesorius vėl atsistojo prieš mikrofoną ir pasakė: „Turiu šį dalyką paaiškinti. Gali būti, kad šį vakarą jūs ramiai atsigulsite, o anksti rytą pabusite pragare. Noriu jus išpėti!“ Dabar subruzdavo visi. Norvegijos vyskupų buvo klausiama: „Ar yra pragaras, ar ne?“ Net iliustruotas žurnalas „Der Spiegel“ (Veidrodis) išspausdino ilgą straipsnį „Ginčas apie pragarą Norvegijoje“.

Po to triukšmo nepraėjo nė metai, kai Oslo studentams skaičiau paskaitas, o vakare buvo suorganizuotos dar kelios viešos paskaitos. Jos prasidėjo spaudos konferencija. Viešbutyje susirinko visų laikraščių atstovai. Atsitiktinai šalia manęs sėdėjo žurnalistas, tada pradėjęs visą triukšmą, o iš kairės – profesorius Halesbis kaip evangelikų spaudos atstovas. Tada ir prasidėjo. Žurnalistas užsipuolė mane: „Pastoriau Bušai, aš susiginčijau su profesoriumi Halesbiu. Jūs juk modernūs žmonės. Kaip jūs manote, ar yra pragaras?“ – „Taip, - atsakiau. Žinoma, pragaras yra! Savaime suprantama!“ – „Ir jūs taip pat tvirtinate?“ – paklausė jis. – „Esu pasiruošęs mielai jums paaiškinti, - atsakiau. – Tikiu, kad pragaras yra, dėl to, kad pats Jėzus tai pasakė. Aš besąlygiškai tikiu Jėzaus žodžiais. Jis žinojo daugiau negu visi protingi žmonės!“

Iš ką tik išleistos Vilhelmo Bušo knygos „Jėzus - mūsų dalis“

Rekomenduojame

Ko reikia, kad pokyčiai jūsų gyvenime įsitvirtintų?

Jei klausiate savęs, kodėl nesiseka pasikeisti, nors tikrai stengiatės, jums reikia knygos **„Kaip žmonės keičiasi“**. Šioje knygoje aiškiai ir praktiškai paaiškinamas permainos modelis, ir eidami per kasdienes sunkumus jį galite pritaikyti. Tačiau permainai neužtenka biblinių formulių. Jūs patirsite, kaip veikia Dievas ir paverčia jus nauju žmogumi – tokiu, koku ir sukūrė būti. Stiprūs, meilės kupini ir išganingi santykiai ir yra jūsų išgyvenamų pokyčių esmė.

„Kai žinai, kad talžantys gyvenimo vėjai Dievo rankose gali tapti vaisingų permainų priemonėmis, pasidaro kur kas smagiau. Polas Tripas ir Timas Leinas, lydėdami mus permainų keliu ir mokydami priimti širdį keičiančius Dievo veiksmus, padaro mums visiems didelę paslaugą.“

Carolyn Curtis James

Knygą išleido „Reformatų literatūros centras“
Reformatų knygynas internete: www.reformatuknygos.lt

Apšlakstyk, Viešpatie, mane

Užlieja potvyniai žemes,
Vidur dienos užtemsta saulė, —
O, Viešpatie, kur eisim mes,
Kas be Tavęs mus ves pasauly?..

Tu savo meile apšlakstyk,
Kaip naktį, sąžinę mūsų juoda, —
Kaip lašas kelsis ji skaisti
Ir nebijos šalną, nei gruodo.

Mačiau: pratriško akmenų
Anuomet tyruos kietos uolos, —
Po Tavo kojų kruvinų,
Kaip dulkė, Viešpatie, aš puolu.

Tegu užkrinta ant širdies
Nors lašas Tavo švento kraujo,
Te jis išganymą žadės
Man, Viešpatie, išgirsk, maldauju.

Apšlakstyk, Viešpatie, mane
Ir apiplauk isopu širdį,
Sudegink atgailos ugnia,
Tegu ji Tavo balsą girdi.

Bernardas Brazdžionis
1943.III. 3

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 90 metų

„Kreipiuosi į Jus ir prašau atsižvelgti į mane, kalinį, ir prisiųsti Jūsų brangiųjų laikraštėlių. Esu jį skaitęs ir tuom labai susidomėjau. Nuolankiai prašau neatsisakyti suteikti tą malonę, nors esu į gyvenimo purvyną įpuolęs, bet norėčiau dvasiškai atsigaivinti. Turiu vilties, kad mano laiškas nepaliks be pasekmių.“

„Širdingiausiai dėkavoju už brangius laikraštėlius, nes jie man suteikė daug malonumo. Dabartiniu laiku esu likimo prispaustas bei į gyvenimo purvyną įpuolęs. Jau sėdžiu penkis metus ir dar liko penkiolika. Esu beturtis, tėvų blogai išauklėtas, kurie manęs nebaudė ir neišpėjo apie nuodėmės kenksmingumą. Neliudijo jie man ir apie tiesą. Silpnybės valanda, įsikarščiavimas, pagundos ir po to sugadintas visas gyvenimas... Dabar esu nelaimėje, visų paniekintas bei supūstytas. Dabar turi eiti šalin nuo manęs tas nusistatymas ir tie klaidingi keliai, kurie mane čia atvedė ir mano jaunystę pražudė. Tikiu, kad Viešpats manęs neapleis...“

Tai ištraukos iš dviejų laiškų, kuriuos „Tiesos draugo“ redakcijai parašė kalinys iš Šiaulių sunkiųjų darbų kalėjimo.

„Tiesos draugas“ 1932 m. Nr. 3

Kalbos kertelė

Taisyklingai kirčiuokime:

Palenkime **galvas**. Atverkime **širdis**. Giedokime **giesmes**.

Atsiminkime: šie trys dviskiemeniai dažnai vartojami žodžiai yra **trečiosios kirčiuotės**, vadinasi, **daugiskaitos galininke** jų kirtis visada yra **šaknyje**, bet ne galūnėje!

Žodžiai **apaštalas**, **klausimas**, **nuodėmė** yra **pirmosios kirčiuotės**. Vadinasi, visuose linksniuose jie turi pastovų kirtį. **Todėl niekada nekirčiuokime jų galūnėse** ir nesakykime: **apaštalų** darbai; visais **klausimais**; nepadarė **nuodėmės**. Atsiminkime: **Apaštalų** darbai; neturime **klausimų**; venkime **nuodėmių**.

Dažnai vartojame žodį **testamentas**. Deja, neretai girdime: Senasis **Testamentas**, Lietuvos **Parlamentas**. Atsiminkime, kad visada kirčiuojama šių žodžių priesaga, kaip žodyje **studentas**, todėl sakykime: **testamentas**, **parlamentas**, **oponentas**, **konkurentas** ir t.t.

Parengė N.L.

Sentencijos

"Kuo ilgiau gyvenu, tuo labiau dėkoju Dievui, kad negaliu Jo iki galo suprasti. Nes jeigu Jis nebūtų didesnis, negu aš pajėgiu suvokti protu, Jis negalėtų valdyti pasaulio ir juo labiau – išgelbėti."

Olé Halesbis

"Šiame pasaulyje įmanoma išverti tik todėl, kad Tas, kuris jį nugalėjo, ateis dar kartą."

Jochenas Kleperis

"Tyla yra ne kalnų viršūnėse; triukšmas yra ne miestų turgavietėse; ir viena, ir kita yra žmonių širdyse."

Rytų išmintis

"Ar girdi, ką mums laikrodis eidamas sako?"

Kad ne jis už gyvenimo mirksnį atsako."

Petras Vaičiūnas

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925